

Gherase Dendrino s-a născut la data de 2 septembrie 1901 în Turnu Măgurele, tatăl său fiind grec de origine. După absolvirea liceului, în perioada 1920-1927, a urmat Conservatorul din București, având ca profesori pe renumiții muzicieni Dumitru G. Kiriac, Alphonse Castaldi și Dimitrie Dinicu. În paralel, a făcut și studii de Drept și de Medicină, dar nu a profesat în aceste domenii. În schimb, s-a remarcat ca un excepțional muzician, compozitor, instrumentist (excelând la pian) și dirijor. Debutul artistic s-a produs în anul 1931 la Teatrul de Revistă Cărăbuș al lui Constantin Tănase, când l-a înlocuit cu mare succes pe dirijor. Fiind remarcat de marele comediant și director de companie teatrală, Gherase Dendrino a fost reținut în trupă, devenind prim-dirijorul orchestrei ansamblului.

În această calitate, în perioada interbelică, a dirijat și compus muzică pentru spectacole de succes precum: vodevilul Barca pe valuri, revistele Răbdare Tănase, Nu te lăsa Tănase, Acceleratul 402, Firfirica, Cavalerul Gândac, Săracu Gică, Un băiat de zahăr, Piccolo, Gioconda la Savoy ș.a. Cu trupa companiei Cărăbuș în frunte cu Constantin Tănase, compozitorul și dirijorul Gherase Dendrino a participat în 1939 la Turneul Internațional de mare anvergură în care au reunit imens succes la Istanbul, Cairo, Tel-Aviv, Ierusalim etc. Printre marile șlagăre compuse de Gherase Dendrino în perioada Cărăbuș se numără: Tangoul Jar, Calea Victoriei, O mică bancă într-un parc, Lasă-mă să stau aproape ș.a., lansate de cei mai în vogă interpreți ai vremii.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

După al Doilea Război Mondial, între 1946- 1949, Gherase Dendrino a evoluat la Teatrul Muzical Alhambra alături de Nicolae Vlădoianu, Nicușor Constantinescu, Ion Vasilescu ș.a. Din 1953, a colaborat la Ansamblul de Estradă București, unde a compus muzica spectacolelor Fără mânuși, Revista 58, București 500, Revista dragostei etc. După 1950, când a fost înființat Teatrul de Stat de Operetă din București, Gherase Dendrino a devenit prim-dirijor al acestui lăcaș de cultură, unde s-au jucat și piesele de mare valoare compuse de el, Lysistrata și Lăsați-mă să cânt, care, în decursul anilor au înregistrat recorduri de public, fiind între primele operete românești, mai puțin abordate de compozitorii autohtoni.

De altfel, Gherase Dendrino, un muzician desăvârșit, a compus melodii din mai multe genuri: romante, valsuri, tangouri, music-hall, cafe-concert, prelucrări folclorice, muzică de petrecere și voie bună, precum și muzică de film, realizând în 1956 coloana sonoră a peliculelor Afacerea Protar și Pe răspunderea mea. Dar cea mai mare faimă și recunoaștere, a avut-o cu muzica ușoară, creând de-a lungul timpului șlagăre nemuritoare, dintre care exemplificăm: Cânta o mandolină, Să nu ne despărțim, Drum bun, Ce faci astă seară tu?, Să nu te superi dacă plâng, Poate cânti și tu, Cine mi-e

drag mă așteaptă, Tinerețe, Un gondolier cânta o melodie, Tangoul de demult.

Șlagărele compuse de Gherase Dendrino, pe versurile unor renumiți textieri, au fost interpretate de îndrăgiți cântăreți români precum: Doina Badea, Mia Braia, Dorina Drăghici, Constantin Drăghici, Aurelian Andreescu, Gică Petrescu, Nicolae Nițescu, Luigi Ionescu, Ion Luican, Dorel Livianu, Jean Moscopol ș.a., care le-au dat strălucire și notorietate. Gherase Dendrino a fost membru marcant al Uniunii Compozitorilor din România, iar pentru activitatea sa prestigioasă, a primit titlul de Maestru Emerit al Artei și a fost decorat cu Ordinul Meritul Cultural. În viața personală și profesională era cunoscut ca un om sincer, onest, puțin timid, sensibil, iubitor de poezie, devotat muncii, conștiincios, atent la detalii, cu spontaneitate creativă, optimist, comunicativ, prietenos, bun coleg, preocupat permanent de calitate, reușind să se impună pe eșichierul muzicii românești, numit de apropiați cavalerul iubirilor nostalgice.

În ultimii ani de viață a fost grav bolnav, suferind de o maladie necruțătoare și după o îndelungată suferință, la 4 ianuarie 1973 a decedat, fiind înmormântat la cimitirul Bellu din Capitală. Maestrul Gherase Dendrino a lăsat în urmă multe regrete și numeroase șlagăre nemuritoare înregistrate pe discuri Electrecord și benzi magnetice, care și azi sunt cântate și ascultate cu mare plăcere de toate generațiile.

Horatiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*